

दर्पणोक्ते अर्थात्कारभेदे, “हन्त सान्द्रेण रागेण ऋतेऽपि हृदये मम । गुणगौर ! निषण्णोऽपि कथं ? नाम न रज्यसीति । अत्रातिरक्तहृदयसंबन्धात् उचितमपि रक्तत्वं न निष्पन्नमिति हेतुसङ्गवेऽपि तद्द्रूपाननुहरणान्तथात्वम् । अतद्गुणसंविज्ञानं पु० न तस्य गुणीभूतस्य समग्रं ज्ञानं यत् । शाब्दिकोक्ते बद्धव्रीहिभेदे । यथा लब्धकर्ष्यमादायेत्यादौ गुणीभूतकर्ष्यादेरपि धर्मिद्वारा आनयनेऽन्वयस्तथा दृष्टसमुद्रमानयेत्यादौ गुणीभूतस्य समुद्रस्य नानयनेऽन्वयः इत्यतः लब्धकर्ष्यइत्यादिस्तद्गुणसंविज्ञानः दृष्टसमुद्र इत्यादिश्च अतद्गुणसंविज्ञानः बद्धव्रीहिरिति भेदः । एवमुदाहरणान्तराणि ज्ञेयानि ।

अतन्त्रं लि० न तन्त्रं कारणं तदधीना विवक्षा वा यस्य । कारणानधीने विवक्षाशून्ये च । “ह्रस्वपहणमतन्त्रमिति” सिद्धान्तकौ० । [निर्दारहिते, अनलसे च ।

अतन्द्रं लि० नास्ति तन्द्रा निर्द्रा, तत्सदृशम् आलस्यं वा यस्य । अतन्द्रितं लि० तन्द्रा जाताऽस्य तार० इतच् न० त० । अजातनिद्रे अनलसे च “अतन्द्रिता सा स्वयमेव दृक्कान्” इति कुमा० ।

अतप्ततनु(नू) लि० न तप्ता पयोव्रतादिना तनुरस्य । पयोव्रतादिना देहकार्यकारके । दीर्घान्पठोप्यत्वेन “विश्वतोऽतप्ततनुं तदाम” इति ता० ब्रा० । न तप्ता तप्तसुप्तया तनुरस्य । तप्तसुप्तया अकृतचिह्ने लि० “नातप्ततनुरिति” श्रुतिस्तत्परतयैव वैष्णवैर्व्याख्याता । [निर्हेतुके, तर्कहीने च ।

अतर्कं लि० तर्क्यतेऽनेन तर्कस्तर्कहेतुः स नास्ति यस्य । अतर्कितं लि० न तर्कितम् । तर्कहेतुव्यापारानुसन्धानेन हठादागते, अनुमितभिन्ने च । “अतर्कितमुपस्थितमिति” पुरा० ।

अतलं न० अस्य भूषणस्य तलं पृथो० इदमोऽत्त्वम् । मग्नपातालमध्ये प्रथमखण्डे भूमेरधोभागे । तल्लोकाश्च सप्त, अतल, वितल, सुतल, तलातल, महातल, रसातल, पाताल-संज्ञका अधोर्धस्तिष्ठन्ति तेषां निवेशस्थानञ्च “खादू-दकान्तर्वडयानलोऽसौ पाताललोकाः पृथिवीपुटानीति” सि० शि गो० उक्तम् । विशेषस्तत्तच्छब्दे वक्ष्यते । तलशून्ये लि० नास्ति तलः प्रतिष्ठा यस्य । अप्रतिष्ठे लि० । [गभोरे ।

अतलस्पर्शं लि० न तलस्य अधोभागस्य स्पर्शो यत् व० । अतल-अतलस्पर्शं लि० न तले स्पृश्यते कर्मणि क्तिन् । अगाधे ।

अतस्य अव्य० इदम् + तसिच् । एतद्वैलकार्थे “अथातो ब्रह्म जिज्ञासेति” सूत्रे अतःशब्दो हेतुर्थ इति भाष्यम् । “अथातो धर्मजिज्ञासेति” जै० । “अतश्चराचरं विश्वमिति” कुमा० ।

अतस्य पु० अत-गतौ असच् । वाते । सातव्याथकात् अतः असच्, आत्मनि । गौरादित्वात् ङोपि अतसी । (तिचि, मसिना) इति ख्याते वृत्ते स्त्री । “तस्यातसीस्त्रनसमान-भास” इति माघः । “अतसीपुष्पवर्णाभेति” दुर्गाध्याने अतसी शय इति आर्त्तोक्तेः शयवृत्ते च । तत्सूत्रजाते चौमवस्त्रे न० ।

अति अव्य० अत-इ । पूजायाम्, उत्कर्षे, अतिक्रमणे, च । स्वभावोद्भूतिरिचरते “तेषु हार्दी तथाप्यतीति” चण्डी० । तत्पुरुषपूर्वपदस्य अतिक्रान्तार्थे “अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीययेति” वा० । अतिराजो अतिश्वी । उत्कर्षार्थे कुगतिप्रादयश्चेति समासे अतिधनमतिबलमिति । “विक्रमातिक्रमाबुद्धिभ्रंशार्थातिशयेऽतीति” गणरत्नोक्तेश्च विक्रमादिषु तत्, विक्रमे अतिरथः, (रथाधिकविक्रमवान्) अतिक्रमे, अतिमति (बुद्धतिक्रमः) अबुद्धौ अतिगहनम् (बुद्धेरविषयः) भ्रंशे अतितप्तम् (भ्रंशतप्तम्) अतिशये अतिवेगः (अतिशयितो वेगः) एवमन्यान्ययुदाहार्याणि । अस्य क्रियायोगे उपसर्गता अतिक्रमे पूजायाञ्च कर्मप्रवचनीयसंज्ञा तेन तद्योगे द्वितीयादि तत्वातिक्रमे राजानमति, पूजायाम् अतिस्तुतमित्यादौ उपसर्गत्वबाधाञ्च पत्वम् ।

अतिकथं लि० अतिक्रान्तः कथाम् । कथनायोग्ये, अश्लेषे, नटे च । [भाषणे च ।

अतिकथा स्त्री अत्युत्कटा कथा । अत्युत्कटवर्णने, व्यर्थ-अतिकन्दकं पु० अतिरिक्तः कन्दः यस्य कप । हस्तिकन्दना-मके वृत्ते । [अत्यन्ताकर्षके च ।

अतिकर्षणं लि० अत्यन्तं कर्षति क्षप-ल्यु । अत्यन्तापदायके, अतिक्रमं लि० अतिक्रान्तः कथाम् तत्रहारमनादित्य स्वेच्छा-सुसारेण प्रवृत्तत्वात् अत्या० त० । कथाप्रकारसङ्गङ्गप्रयच्छेव्यापृते दुर्दान्ते अश्वे ।

अतिकायं लि० अत्युत्कटः कायोऽस्य । विकटदेहे, रावणपुत्रे राक्षसभेदे पु० तत्कथा लङ्काकाण्डे “चुकोप स महातेजा ब्रह्मदत्तवरो विभुः अतिकायो महावीर्य” इत्युपक्रम्य “आच चक्षे महातेजा रामाय रावणानुजः । दशभोवो महातेजाः राजा वैश्रवणात्मजः । तस्य पुत्रो ह्यसौ वीरो रावण-प्रतिभोरणे इति” तस्य सामर्थ्यं विभीषणेन निवेदिते लक्ष्मणेन सह तस्य युद्धमासीत् तेन च तस्य शिरश्चिच्छेदे इति “तदातिकायस्य शिरो जहारेति” रामा० लङ्का० ।

अतिकुल्वं लि० अति + कुल-व-क्विच् । अतिलोभये । अतिलच्छं न० अतिक्रान्तं कच्छं प्रजापत्यं तदधिकदुःखं